

РЕШЕНИЕ

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16 състав, в публично заседание на 19.05.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гургана Мартинова, като разгледа дело номер **1001** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на С. Ц. Т. срещу Решение рег. № I-12037 от 15.01.2009 г. на Н. на К. на министъра на вътрешните работи на Република Б относно предоставяне на достъп до обществена информация по заявление с вх. № М-10793/08.10.2008 г., по описа на ДКИАД-М., подадено от С. Ц. Т.. Производството първоначално е образувано по жалба на С. Ц. Т. срещу мълчалив отказ на министъра на вътрешните работи на Република Б да се произнесе по негово заявление за достъп до обществена информация. По първоначално подадената жалба е образувано адм. д. № 1268/2009 г., по описа на Върховния административен съд на Република Б. Представено е Решение рег. № I-12037 от 15.01.2009 г. на Н. на К. на министъра на вътрешните работи на Република Б относно предоставяне на достъп до обществена информация по заявление с вх. № М-10793/08.10.2008 г., по описа на ДКИАД-М.. С изрична молба от 29.07.2009 г. С. Т. е направил уточнение, че оспорва решението на Н. на К. на министъра на вътрешните работи на Република Б. Допълнително е конкретизирал, че оспорва същото в частта му по т. 8, в изложението на която, според него, липсва предоставяне на поисканата със заявлението информация. Производството по адм. д. №1268/2009г. на

ВАС на РБ е прекратено и делото е изпратено по подсъдност на Административен съд – С. град, където е образувано настоящото дело.

Настоящата инстанция приема, че е сезирана с жалбата срещу Решение рег. № I-12037 от 15.01.2009 г. на Н. на К. на министъра на вътрешните работи на Република Б относно предоставяне на достъп до обществена информация по заявление с вх. № М-10793/08.10.2008 г., в оспорената му част, а именно по точка 8, представляваща отговор на поискания достъп до обществена информация, формулиран в точка осем от заявлението. От страна на жалбоподателя не са развити допълнителни аргументи, извън изложените в молбата от 29.07.2009 г. В открито съдебно заседание по настоящото дело, жалбоподателят, редовно уведомен, не се явява и не се представлява. Ответникът - началник на К. на министъра на вътрешните работи на Република Б не ангажира становище по жалбата.

Административен съд – С. град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

С. Ц. Т. е подал заявление с вх. № М-10793/08.10.2008г. на Министерство на вътрешните работи на Република Б, с което е поискан достъп до обществена информация относно издаваните в периода 01.03.2008 г. – 30.04.2008 г. и в периода 01.05.2008г. – 30.09.2008г. заповеди на основание чл. 53 от Закона за държавната собственост и чл. 10, ал.2 от Наредбата за разпореждане на недвижими имоти – частна държавна собственост, включени във ведомствения жилищен фонд на Министерството на вътрешните работи за продажба на такива имоти. Под точка осем на заявлението е формулирано искане да бъде предоставен достъп до обществена информация относно общата сума, получена от М. въз основа на заповедите по точки 1-3 и общата сума на наемите. Във връзка със заявлението е прието Решение рег. № I-12037 от 15.01.2009 г. на Н. на К. на министъра на вътрешните работи на Република Б относно предоставяне на достъп до обществена информация по заявление с вх. № М-10793/08.10.2008 г. Относно формулираното под точка осем искане в заявлението за достъп до обществена информация в решенето е даден отговор, че сумата, получена от продажбата на ведомствени жилища и от наемите на жилищата няма отношение към издадените заповеди и договори за продажба.

Решението е връчено на С. Т. на 18.05.2009 г., видно от приложеното известие за доставяне с № *833. Решението за предоставяне на достъп до обществена информация е прието след подаване на жалба от страна на С. Т. срещу мълчалив отказ да му бъде предоставен достъп до обществена информация по подаденото от него заявление. Жалбата срещу мълчаливия отказ е подадена в законоустановения срок, съгласно чл. 149, ал.2 от АПК, но от страна на жалбоподателя е направено изрично уточнение, по силата на което жалбата следва да се счита като подадена срещу Решение рег. № I-12037 от 15.01.2009 г. на Н. на К. на министъра на вътрешните работи на Република Б, в частта му по точка осем. В хипотезата на мълчалив отказ, последван от издаден акт, съдебният контрол за законосъобразност следва да се осъществи върху изричното волеизявление на административния орган. Предвид последното, предмет на съдебен контрол в настоящото производство е Решение рег. № I-12037 от 15.01.2009 г. на Н. на К. на министъра на вътрешните работи на Република Б в оспорената му част.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира, че жалбата е допустима. Разгледана по същество е основателна.

Съгласно заповед № Из-135/27.01.2009 г. на министъра на вътрешните работи на

Република Б, на основание чл. 28, ал.2, чл. 29, ал.1, чл.30, ал.2, чл. 31, ал.2, чл. 32, ал.1 и чл. 33 от Закона за достъп до обществена информация, във връзка с чл. 20, ал.2 от Закона за министерството на вътрешните работи началникът на К. на министъра на вътрешните работи е определен като длъжностно лице, което да взема решение за предоставяне или отказ за предоставяне на достъп до обществена информация. Следователно, оспореното Решение рег. № I-12037 от 15.01.2009 г. на Н. на К. на министъра на вътрешните работи на Република Б е издадена от орган, който притежава необходимата за това компетентност. Издателят на административния акт не попада в кръга на органите, изрично изброени в чл. 132, ал. 2, т.2,3 и 4 от АПК, поради което неговите актове подлежат на обжалване пред административните съдилища. С оглед седалището на административния орган – гр. С., компетентен да разгледа жалбата е Административен съд – С. град.

Дефиницията на понятието обществена информация е дадена в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, според която обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с общественния живот в Република Б и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти, посочени в чл. 3 от закона.

Според чл. 3 от ЗДОИ, този закон се прилага за достъп до обществена информация, която се създава или се съхранява от държавните органи или от органите по местното самоуправление. В приложното поле на закона се включват и физически и юридически лица, но само относно извършвана от тях дейност, финансирана със средства от консолидирания държавен бюджет и средствата за масова информация, ако исканата информация е свързана с прозрачността на тяхната дейност.

За субектите по чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ е регламентирано задължението да предоставят информация, която да е създадена в кръга на тяхната компетентност и да е налична. Обществената информация, която отговаря на първото изискване е два вида - официална и служебна. В разпоредбата на чл. 10 от ЗДОИ е посочено, че официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия. Правните актове на държавните органи, в които по дефиниция следва да се приеме, че се съдържа официална информация са нормативни, общи и индивидуални. За първите от тях достъпът е осигурен чрез обнародването им Държавен вестник. За останалите достъпът се осъществява по реда на ЗДОИ, освен ако изрично не е предвиден друг начин. Служебната информация според чл. 11 от ЗДОИ е тази, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и техните администрации.

Според съдържанието на заявлението по чл. 25 от ЗДОИ информацията, достъп до която иска С. Т. е относно актове, издавани от министъра на вътрешните работи във връзка с разпореждане с недвижими имоти – частна държавна собственост, включени във ведомствения жилищен фонд на Министерството на вътрешните работи за продажба на такива имоти. Тази дейност не може да се квалифицира като такава по държавно управление и в този смисъл, съдържанието на издаваните във връзка със същата актове не може да се характеризира като официална обществена информация по смисъла на ЗДОИ. Същата следва да се квалифицира като служебна информация, създадена по повод дейността на М.. По правило достъпът до служебна обществена информация е свободен, с изключение на случаите, изрично уредени с разпоредбата на чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ, предвиждаща възможност за ограничаване на достъпа до такава

информация, когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение, а също и когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи и предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях. Ограничение за предоставяне достъп до обществена информация се съдържа и в разпоредбата на чл. 17, ал.2 и чл. 31, ал. 4 от ЗДОИ - когато търсената информация представлява търговска тайна или засяга трето лице. Когато такова съгласие не е дадено или не е получен отговор, административният орган може да извърши преценка, по реда на чл. 31, ал.4 от ЗДОИ.

В конкретния случай, между страните не се спори, че информацията, до която се иска достъп с подаденото от страна на С. Ц. Т. заявление представлява обществена информация по смисъла на ЗДОИ. Същото изрично е заявено в мотивите на оспореното решение, като съгласно изложеното, на заявителя е признато право на достъп до исканата информация. Същевременно, в отговора на искането, формулирано под т. осем от заявлението е предоставена информация, която не кореспондира с изложеното искане. Жалбоподателят е поискал достъп до информацията относно общата сума, получена от М. въз основа на заповедите, издавани на основание чл. 53 от Закона за държавната собственост и чл. 10, ал.2 от Наредбата за разпореждане на недвижими имоти – частна държавна собственост, включени във ведомствения жилищен фонд на Министерството на вътрешните работи за продажба на такива имоти и каква е общата сума на наеми. С решението му е отговорено, че сумата, получена от продажбите на ведомствени жилища и от наемите на жилищата няма отношение към издадените заповеди и договорите за продажба. Така формулиран, този отговор по същество представлява отказ за предоставяне на достъп до исканата информация, тъй като не съдържа данните, посочени в заявлението. След като с мотивите на решението си административният орган признава правото на достъп до исканата от заявителя обществена информация и изрично е приел, че така както е формулирано искането в заявлението, същото представлява искане за достъп до информация, която е обществена по смисъла на ЗДОИ, то следва да предостави същата в обема, в който се иска и относно посочените в заявлението обстоятелства. Административният орган не е изложил съображения за наличие на основания за ограничаване на достъпа до обществена информация по смисъла на чл. 13, ал.2, чл. 17, ал.2 и чл. 31, ал.4 от ЗДОИ, които да препятстват предоставянето на достъп до данните по т. 8 от заявлението. Видно от самото заявление, подадено от С. Т., последният иска достъп до данни относно сумите, получени от Министерство на вътрешните работи, като глобална сума. Не се иска информация за конкретни лица, сключили договори за продажба и наем, и конкретни изплатени от тях суми. В този смисъл, исканата информация не засяга трети лица и не е необходимо тяхното съгласие за предоставянето ѝ.

При така изложената фактическа обстановка настоящата инстанция намира, че Решение рег. № I-12037 от 15.01.2009 г. на Н. на К. на министъра на вътрешните работи на Република Б е незаконосъобразно в частта му относно предоставяне на достъп до обществена информация по точка осем от подаденото от С. Ц. Т. заявление с вх. № М-10793/08.10.2008 г. Последното налага решението да бъде отменено в тази му част, а административният орган да бъде задължен да предостави достъп до обществена информация по формулираното под точка осем искане за достъп до обществена информация от подаденото от С. Ц. Т. заявление с вх. № М-10793/08.10.2008 г.

Водим от изложеното и на основание чл 41, ал.1 от ЗДОИ,, Административен съд С.

– град, I отделение, 16. състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение рег. № I-12037 от 15.01.2009 г. на Н. на К. на министъра на вътрешните работи на Република Б в частта му относно предоставяне на достъп до обществена информация под точка осем от подаденото от С. Ц. Т. заявление с вх. № М-10793/08.10.2008 г. и

ЗАДЪЛЖАВА Н. на К. на министъра на вътрешните работи на Република Б да предостави достъп до обществена информация по подаденото от С. Ц. Т. заявление с вх. № М-10793/08.10.2008 г., в частта относно формулираното искане под точка осем. Решението подлежи на касационно оспорване пред Върховния административен съд на Република Б в 14-дневен срок от получаване на съобщенията до страните, че е постановено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: